



ΕΠΙΛΟΓΩΜΑ

Στὸ περισυνὸ « Ἡμερολόγιο τῆς Μ. Ἑλλάδος » δημοσίευσα, « Τὸ Σημειωματᾶρι τοῦ Γεροκαλαμένιου ».

Προλογίζοντάς το κιόλας, εἶχα μαντέψει πὼς κάποιος λογοτέχνης πρέπει νὰ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸ ὄνομα « Γεροκαλαμένιος ». Ποῦ νὰ τὸ βάλῃ ὅμως ὁ νοῦς μου πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ Κρυστάλλης· τὸ ἔμαθα, χάρις στὸ φίλο κ. Ρώτα. Εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ βγάλῃ ἀπὸ μιὰ πλάνη, τούτη, πὼς τάχα εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ δημοσιεύω « Τὸ Σημειωματᾶρι ». Μοῦ εἶπε νὰ διαβάσω τὰ « Πεξογραφήματα » τοῦ Κρυστάλλη (ἔκδ. 1884), ποὺ ποτὲ δὲν εἶχα διαβάσει. Τὰ διάβασα, καὶ τότε μόλις τὸ πῆρα εἶδησι πὼς ἔπεσα σὲ γκάφα, δημοσίευσα ξαναδημοσιευμένο ἔργο. Ποῦ νὰ τὸ ξέρω ὅμως....!

Ὡστόσο, μόλο ποὺ λυπήθηκα πολὺ, χαίρομαι κιόλας. Πῆρα ἓνα πολὺ σπουδαῖο μάθημα καὶ χρήσιμο γιὰ τὸν καθένα ποὺ καταπιάνεται μὲ τέτοια. Τὸ μάθημα πὼς τίποτε δὲν πρέπει νὰ δημοσιεύῃ κανεὶς πρὶν συμβουλευτῆ ἔξω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ καὶ τῆς λογοτεχνίας τὴ βιβλιογραφία πέρα γιὰ πέρα ὅσο μεγαλίδικη κι ἂν εἶναι.

Ἡ ἔξομολόγησή μου τούτη ἀρκεῖ, νομίζω, γιὰ νὰ μοῦ συγχορεθῆ ἡ ἀναμελιὰ, ποὺ ἐξαιτίας τῆς ἔπιασα ἄδικα μερικές σελίδες τοῦ Ἡμερολογίου ὠστόσο δίχως νὰ τὸ θέλω.